

Разчетено значи: † Ἐλέφ θ(εο)ῦ πάσης Βελγαρίας καὶ τῆς ἡ̄ Ἰστινιανῆς Ἀχριδῶν ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος (Съ божията милост на всичка България и на Първа Юстинияна Охридъ архиепископъ Григори).

3. — Печатъ на общия музей на Охридската архиепископия. Въ Охридъ нѣкога е имало и музей при архиепископията. Неотколѣ се намѣри печатътъ на той музей отъ 1516 или 1616 г.¹⁾ Въ срѣдата на крѣглия печатъ сѫ изобразени знаковетъ на таинството евхаристия — сѫдъ, копие и звѣзда, съ датата, а наоколо въ два реда се чете: † Σφραγίς τᾶς κοινῆς μετεῖς τᾶς ἀγιωτάτᾶς καὶ ἀποστολικᾶς θρόνου τῆς πρώτης Ἰστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βελγαρίας (Печатъ на общия музей на светѣйшия и апостолски прѣстолъ на Първа Юстинияна Охридъ и на всичка България):

А че титулътъ „Българска архиепископия“ не е билъ гола формалностъ, а служилъ да посочи и националността на главната часть отъ населението въ нейнитѣ епархии, това ще се посочи по-долу, № 19—23. Прѣзъ врѣме на Василия Българоубиецъ въ прѣдѣлитѣ на българската архиепископия е влизала цѣла Македония, безъ Солунъ и Сѣръ, а при турското робство е включвала слѣднитѣ българомакедонски епархии: Охридска, Битолска, Прилѣпска, Костурска, Прѣспанска, Корчанска, Воденска, Мъгленска, Дебърска, Велешка, Струмишка.

¹⁾ Той бѣ обнародванъ отъ г. Ив. Сиѣгarovъ, охридчанинъ, въ в. Родина отъ 31 мартъ 1916 г. Не е ясна обаче датата, която г. Сиѣгarovъ смята 1616 г., а по отпечатъка може да се приеме и 1516 г.